

۲۲- در کدام بیت دو کنایه در یک معنا به کار رفته است؟

- (۱) گشتم مقیم بزم او چون لطف دیدم عزم او
گشتم حقیر راه او تا ساق شیطان بشکنم
- (۲) هفت اختر بی آب را کاین خاکیان را می خورند
هم آب بر آتش زخم هم بادهاشان بشکنم
- (۳) گر پاسبان گوید که هی بر وی بریزم جام می
دربان اگر دستم کشد من دست دربان بشکنم
- (۴) خوان کرم گستردهای مهمان خویشم بردهای
گوشم چرا مالی اگر من گوشه‌ی نان بشکنم

۲۲- گزینه ۲ پاسخ است.

در گزینه‌ی ۲، آب بر آتش زدن و باد کسی را شکستن دو کنایه هستند که در معنای از رونق انداختن و نابود کردن غرور و شکوه‌مندی است.